

Marie Calloway

WAAR WAS IK
GOED VOOR
IN JOUW LEVEN

Vertaald door Sandra van de Ven

Uitgeverij Atlas Contact
Amsterdam/Antwerpen

portland, oregon

2008

Ik vroeg me af of ik zijn appartement wel binnen moest gaan. Toen ik daar zo stond, moest ik opeens denken aan iets wat ik ooit had gelezen: ‘We leren onze kinderen dat ze niet met een vreemde mee naar binnen mogen gaan; waarom doen we het als volwassene dan wel?’ En ik bedacht dat hij heel lief en aardig leek, maar ik had wel eens gehoord dat dat ook geldt voor verkrachters en moordenaars. Maar ik wilde dit zeer volwassen iets heel graag doen, dus zette ik alles van me af en liep nerveus achter hem aan naar binnen.

Hij verontschuldigde zich voor de rommel; hij was aan het verhuizen. Overall stonden dozen, kleren en huishoudspullen, behalve op de plek waar een opgemaakte matras op de grond lag. Waarschijnlijk zouden de meeste meisjes zich hebben laten afschrikken door de staat waarin zijn appartement verkeerde, maar zelf vond ik het er interessant uitzien, en ik was zelfs blij dat deze kamer zo anders was dan de romantische droombeelden die meisjes horen te hebben van het vertrek waarin ze hun maagdelijkheid willen verliezen.

Hij liet me bij de deur achter omdat hij naar de wc moest. Niet wetend wat ik anders moest doen, zette ik mijn handtas bij de deur op de grond, liep naar het bed en ging op de rand zitten.

Hij kwam naast me zitten en we praatten nog wat, en toen begonnen we te zoenen. Ik ging liggen en hij zat geknield zo’n beetje over me heen geleund terwijl we zoenden.

‘Je bent een mooi meisje.’ Dat zei hij op nogal strenge toon. Ik had de indruk dat hij zo geërgerd deed omdat ik hem had verteld dat ik onzeker was over mijn uiterlijk. Even voelde ik me ongemakkelijk.

Ik legde mijn onderarm op mijn voorhoofd om mijn ongeëpileerde wenkbrauwen te verbergen, die zichtbaar waren nu hij mijn pony opzij had gestreken.

Maar toen reikte ik naar mijn blazer en worstelde met het bovenste knoopje.

‘Mag ik?’ vroeg hij met zijn handen boven mijn blazer.

‘Oké, als het je lukt. De knoopjes gaan nogal stroef...’

Maar hij knoopte hem snel en moeiteloos open.

Ik schaamde me een beetje omdat ik een oude, simpele, witte beha droeg.

‘... Geen blouse.’

‘Nee, dat zei ik toch,’ zei ik, en ik keek op om te kijken of hij naar mijn borsten staaarde, maar tot mijn verrassing keek hij naar mijn gezicht. Ik vroeg me af of hij ze soms niet aantrekkelijk vond, of dat hij gewoon niet van borsten hield.

‘Volgens mij heb je dat niet gezegd, hoor.’

Ik trok mijn rok en onderbroek uit, en toen boog hij zijn hoofd.

Een poosje staaarde ik naar de muur, en toen ving ik een glimp op van zijn hoofd tussen mijn benen. Ik vroeg me af wat hij aan het doen was.

Na een paar minuten tilde hij zijn hoofd op en zweefde zijn gezicht weer boven het mijne.

‘Hebben andere mannen dat wel eens met je gedaan?’ vroeg hij met een soort nerveuze opwindning. Ik kon mijn kutje in zijn adem ruiken. Ik vroeg me af of de gedachte dat hij de eerste was hem opwond.

‘Wat bedoel je?’

Ik had zijn gezicht en haar wel langs de binnenkant van mijn bovenbenen voelen wrijven, maar verder niets. (Een paar jaar later zou ik tot de ontdekking komen dat ik helemaal niets voel van orale seks als gevolg van traumatische seksuele ervaringen uit het verleden.)

‘... Je beffen.’

‘Hè? Ja, natuurlijk,’ zei ik nonchalant, maar dat was gelogen.

‘Je doet zo van: “Ja, duh”,’ zei hij met een half lachje, misschien omdat hij zich geneerde. Ik vroeg me af of de gedachte dat hij de eerste was hem opwond.

Hij wilde me kussen. Ik wilde ook wel dat hij me zou kussen, maar ik wilde niet dat hij zou denken dat ik dat wilde, dus wendde ik mijn hoofd af om hem te ontwijken. Maar hij probeerde het gewoon nog een keer, met een brede grijns, en ik vond het opwindend dat hij me een kus opdrong en me dwong mezelf op zijn tong te proeven.

Toen stak hij twee vingers in mijn vagina en dat deed verschrik-

kelijk pijn. Ik kneep snel mijn ogen dicht en begon te kreunen, van de pijn en omdat ik me verplicht voelde hem te laten denken dat ik ervan genoot, en omdat ik hem wilde opwinden door te kreunen en te steunen.

Ik gluurde stiekem tussen mijn wimpers door en zag dat hij zijn gezicht vlak bij het mijne hield om te zien hoe ik reageerde. Hij had een domme grijns op zijn gezicht.

‘Jezus, wat ben je nat.’

Hij haalde zijn vingers eruit en hield ze in het licht. Ze waren driefnat. Ik wilde dat hij zijn vingers in mijn mond zou stoppen, maar ik zei niets. Hij veegde zijn vingers af aan de binnenkant van mijn bovenbenen, en ik deed alsof ik dat smerig vond.

‘Je doet zo van: “Getver.”’

Hij begon me weer te vingeren, steeds sneller, en toen begon hij ruw over mijn clitje te wrijven, en dat deed zoveel pijn dat ik moest vechten tegen de tranen. Ik wilde een orgasme faken zodat hij zou ophouden, maar ik wist niet hoe dat moest of wat vrouwen eigenlijk deden als ze klaarkwamen.

Ik ging steeds harder kreunen.

‘Vertel me wat je wilt,’ zei hij.

Ik was te verlegen om iets te zeggen.

Hij vingerde me nog een poosje en hield toen op en ging boven op me liggen, en met zijn onderbroek nog aan wreef hij met zijn stijve pik over mijn kruis, wat ik erg lekker vond.

‘Wil je dit?’ vroeg hij; zijn stem klonk teder en lief.

‘Ja...’ kreunde ik.

‘Oké! Dan ga ik even iets halen,’ zei hij, en hij schoot overeind.

Ik staarde naar zijn benen en zijn kont in zijn groene slip van American Apparel terwijl hij door de kamer liep. Toen zat hij alweer op zijn knieën naast me en hoorde ik dat hij een condoom uit de verpakking haalde. Ik draaide me om om te kijken.

‘Dit wil je toch niet zien?’

Ik draaide mijn hoofd weg. Ik vroeg me af waarom hij het gênant vond als iemand toekeek terwijl hij dat deed.

Toen zei hij: ‘Volgens mij heb ik hem binnenstebuiten omgedaan...’

‘Oh my God,’ zei ik, en ik begon te lachen. Ga ik echt op deze manier mijn maagdelijkheid verliezen?

“‘Oh my God,’” papegaaide hij.

En ik voelde me een beetje beledigd en vroeg me af of ik wel seks wilde hebben met iemand die me had geplaagd.

Hij ging boven op me liggen en het deed pijn toen hij me probeerde te penetreren. Ik lag te kreunen, en misschien klonk ik als een gewond poesje.

Hij bracht zijn mond naar mijn oor, suste me en fluisterde: ‘Niet zenuwachtig zijn.’

Ik vroeg me af waarom hij dat zei terwijl ik me volkomen kalm en ontspannen voelde. Dit was absoluut het juiste moment om dit eindelijk te laten gebeuren.

Hij deed weer een moeizame poging om me te penetreren, en dat deed zoveel pijn dat ik het volgens mij niet eens merkte toen het hem uiteindelijk lukte, tot ik opkeek en zijn pik mijn vagina in en uit zag gaan. Dat was zo schokkend en raar en zag er zo interessant uit dat ik wilde blijven staren naar zijn pik die erin en eruit ging, maar ik kon merken dat hij naar mijn gestaar keek, dus werd ik verlegen en legde ik mijn hoofd weer neer.

Hoewel ik al sinds de basisschool regelmatig porno had gekeken, was dit totaal anders dan ik had gedacht dat seks zou zijn.

Ik riep zijn naam, omdat ik dacht dat hij dat wel leuk zou vinden.

‘Jezus, wat ben je strak...’ kreunde hij.

Ik vroeg me af wat dat betekende.

Het deed veel pijn. Hij neukte me heel hard en snel (later zou hij toegeven dat hij het ongelooflijk opwindend vond om seks te hebben met een meisje van achttien), maar toch vond ik het een zalig gevoel en dacht ik dingen als: het doet pijn, maar het doet zo lekker pijn...

Hij ging nog een poosje door met me neuken, en ik lag er half verduasd bij van dat vreemde, pijnlijke genot, kreunend als een gewond poesje.

Maar opeens werd ik overspoeld door schaamte, die voortkwam uit het feit dat ik me niet met hem en zijn lichaam verbonden voelde. Ik had het gevoel dat het voor hem helemaal niet fijn kon zijn.

‘Het spijt me.’

‘... Wat spijt je?’

Het werd even heel ongemakkelijk.

Ik wist niet hoe ik moest reageren, dus bleef ik maar kreunen.

Hij ging door met stoten alsof er niets was gebeurd.

Maar opeens hield hij op. ‘Zou je misschien een beetje... je weet wel... willen bewegen? Want ik ga zo nog van mijn stokje.’

Wat bedoelde hij met ‘bewegen’? Wil hij soms dat ik bovenop ga?

Ik probeerde mijn heupen en buik te bewegen, maar ik ging compleet tegen zijn ritme in en dat vond ik gênant. En op de een of andere manier zorgden mijn bewegingen ervoor dat zijn pik eruit floepte. We moesten allebei lachen. Ik probeerde maar niet meer mee te bewegen en bleef stil liggen terwijl hij me nog een poosje neukte.

Opeens hield hij op en verzuchtte: ‘Ik voel me lekker.’

Ik was verrast. Ik wist niet dat mannen gewoon halverwege de seks konden stoppen zonder dat ze waren klaargekomen. Ik dacht dat ze zouden ontploffen of zoiets als ze dat deden.

Hij haalde het condoom eraf en hield het om zijn vingers in het licht. Ik zag dat er bloed op het topje zat. Ik was ontzet en hoopte dat hij het niet zou zien. Maar hij zei: ‘Hmm... Je hebt een beetje gebloed.’

Ik staaarde hem met grote ogen aan, inwendig volledig in paniek. O nee, zou hij nu beseffen dat ik nog maagd was geweest? Hoe zou hij reageren? O god.

Maar hij zei verder niets meer en stond rustig en voorzichtig op om het condoom weg te gooien.

Hij kwam terug en ging op het bed liggen. Het was al heel laat, iets van twee uur ’s nachts. Ik draaide mijn lichaam van hem weg en probeerde zo ver mogelijk bij hem vandaan te gaan liggen. Ik was ervan overtuigd dat mannen een hekel hadden aan knuffelen en zo na de seks, dus dat wilde ik niet doen om niet klef over te komen. Maar hij schoof naar me toe, drukte zijn lijf tegen mijn rug en sloeg zijn armen om mijn middel.

Ik sliep een poosje.

Midden in de nacht werd ik wakker en ging ik naar de badkamer. Ik

deed het licht in de badkamer aan en staaarde naar mijn gezicht in de spiegel. Tien minuten lang probeerde ik te begrijpen wat iemand aantrekkelijk aan mij zou kunnen vinden, maar ik kon niets bedenken.

Ik ging terug, ging weer naast hem liggen en probeerde te slapen.

Maar ik kon niet meer slapen, dus maakte ik hem wakker door hem in zijn hals te kussen. Meteen zoende hij me terug op mijn mond en begon hij me weer te vingeren. Ik kreunde luid en deze keer zei hij meteen: 'Vertel me wat je wilt.'

'Ik wil dat je me neukt,' kreunde ik.

'Oké.' Hij glimlachte.

Hij stond op om nog een condoom te zoeken, en nadat hij een hele poos had gezocht kwam hij terug.

'Ik heb er geen meer,' zei hij met een geërgerd lachje.

Hij begon me weer te vingeren.

Ik wilde hem opwinden. 'Ik wil dat je me neukt,' kreunde ik, ook al wilde ik dat niet echt.

'... Ook al hebben we niets meer?' vroeg hij opgewonden. Hij begon me sneller te vingeren.

Ik schrok me wild van zijn voorstel. Ik wist niet eens dat er mensen waren die onveilige seks hadden.

'Ja...' kreunde ik.

'Weet je het zeker?' vroeg hij.

'Ja...' zei ik.

Daar schrok ik ook van. Waarom zei ik ja terwijl ik helemaal geen onveilige seks wilde, doodsbang na jarenlange indoctrinatie op de middelbare school over dat onveilige seks onvermijdelijk leidt tot tienerzwangerschappen en afschuwelijke ziektes? Later zou ik beseffen dat het de invloed van porno op mijn psyche was. Ik wist niet hoe ik me tijdens seks moest gedragen, en die hiaten werden opgevuld door porno, waarvan ik had geleerd dat ik me tijdens seks heel geil en wanhopig moest gedragen.

'Weet je het zeker?' vroeg hij nog een keer.

'Nee...' zei ik hoofdschuddend.

Hij hield op en we besloten weer te gaan slapen.

's Ochtends werden we gewekt door het gerinkel van zijn telefoon.

Hij nam op.

‘Hallo?’

Hij luisterde even. Ik hoorde een vrouwenstem aan de andere kant van de lijn.

‘Ja, natuurlijk mag je langskomen. Ik heb toch niets te doen. Ik... lig hier maar een beetje.’

Ze praatten nog even en toen hing hij op.

Hij zei dat een vriendin van hem zo langskwam en dat ik meteen weg moest, want eerlijk gezegd wilde hij niet dat zijn vrienden zouden gaan roddelen over het feit dat hij het met een meisje van achttien deed.

Met enige moeite vond ik mijn kleren terug in het rampgebied dat zijn appartement was en ik trok mijn beha, blazer, rok en onderbroek in zijn badkamer aan, te beschaamd om me aan te kleden waar hij bij was.

Maar ik hees mijn panty pas in de woonkamer op, en hij starde naar mijn benen alsof hij met stomheid geslagen was.

Toen ik helemaal aangekleed was, liep ik naar de deur en raapte mijn handtas op.

Daar bij zijn voordeur voelde ik me ongemakkelijk. Ik wist niet wat ik moest zeggen.

Opeens vroeg hij nerveus en opgewonden: ‘Mag ik je telefoonnummer?’

Ik wist niet of ik hem nog eens wilde zien. Dat paste niet bij het beeld dat ik in mijn hoofd had van mijn maagdelijkheid verliezen aan een vreemde, die ik vervolgens nooit meer zou zien.

‘Eh... Ik ben laatst mijn telefoon kwijtgeraakt... maar misschien vind ik hem nog terug?’

‘Nou, wil je dan mijn nummer?’

Ik beet op mijn onderlip.

‘Je doet zo van: “Nou, nee...”’ zei hij met een half lachje, gekwetst.

‘Jawel, dat wil ik wel,’ zei ik omdat ik me rot voelde.

Hij pakte een papiertje en een potlood van de grond, schreef zijn mobiele nummer en e-mailadres op en gaf me het papiertje, dat ik in mijn handtas stopte.

Ik wilde me omdraaien, de deur opendoen en weggaan, maar hij zei dat ik even moest wachten.

‘Ik mag je nog één keer knuffelen voor je weggaat,’ zei hij, en hij sloeg van achteren zijn armen om mijn middel en kustte me teder boven op mijn hoofd.

Terwijl ik naar huis liep, rookte ik een sigaret en voelde ik me bekeken in mijn kleren van gisteren. Ik had het gevoel dat iedereen die ik passeerde me aanstaarde en wist wat ik had uitgespookt. Een typische hipster keek naar me terwijl hij voorbijfietste. Ik wendde mijn hoofd af om zijn blik te mijden.

Toen ik weer op de campus was, keek ik op mijn mobieltje en besepte dat ik te laat zou komen, dus ging ik rechtstreeks naar mijn college geesteswetenschappen zonder me om te kleden of te douchen.

De hele dag had ik pijn omdat mijn vagina verschrikkelijk schrijnde. Ik schreef de hele dag verwoed en geobsedeerd in mijn schrift over wat er was gebeurd. En ik kreeg het beeld van zijn penis die mijn vagina in en uit ging maar niet uit mijn hoofd.

Twee dagen later mailde ik hem: ‘Laten we nog een keer met elkaar naar bed gaan.’

‘Maandagavond? 10 uur? CoffeeTime?’

‘Oké.’

Toen we elkaar een paar dagen later weer zagen, was mijn eerste gedachte toen ik hem met zijn prachtige blonde haar en zijn mooie zwarte zeemansjas en zijn burberry-sjaal voor me zag staan: is die man hier echt om seks met mij te hebben?

sekswerkervaring

één

‘Hoi ik heb je advertentie gezien en wil graag later vandaag met je afspreken, ik woon in Blackheath in ZO-Londen, heb mijn eigen huis, kan je reis voor je betalen als je interesse hebt? Hoor graag van je x.’

‘Hoi schat, heb je net berichtje gestuurd, vergat mijn mobiele nummer: xxxxxxxxxxxx. Bereid je meer dan £ 200 per uur te betalen als je interesse hebt? xx Btw zie er niet verkeerd uit!’

‘Ok klinkt goed hoe laat? We kunnen afspreken bij een metrostation bij jou in de buurt heb trouwens geen mobiel dus we moeten het via mail regelen maar wil graag snel afspreken, Emily.’

‘Hoi Emily, fijn dat je terugmailt, ik woon in Blackheath en wil graag vanavond rond 7 uur met je afspreken als dat niet te laat is? Ik woon niet in de buurt van een metrostation maar kan afspreken op treinstation van Blackheath of taxi regelen? Wacht je reactie af’

‘Kan wel naar blackheath komen. 7 uur is prima’

‘Ok zie je om 7 uur op het treinstation, hoe herken ik je? En kun je bevestigen dat je niet voor een bureau werkt, daar heb ik geen trek in. Sorry dat ik het vraag’

‘ik draag een grote zonnebril zoals op de foto en zwart geruite blouse en zwarte rok m zwarte panty en zwarte

pumps. hoe kan ik dat bevestigen? dit is een link naar mijn facebook, hoop dat ik dan echter lijk. betaal je me op het station voor we naar jouw huis gaan? hoeveel wil je betalen in plaats van 200 pond?’

‘Bedankt voor je eerlijkheid, ik geef je £ 200 op het station en dan thuis nog £ 100 extra. Mag ik je ook op een drankje trakteren als je in Blackheath aankomt?’

‘oké klinkt goed. drankje lijkt me ook prima. dank je dat je niet moeilijk doet. kijk ernaar uit je te ontmoeten x’

Ik staarde naar het computerscherm.

Ga ik dit echt doen? Eigenlijk heb ik geen keus; ik heb nog 12 pond en daar moet ik nog tien dagen Londen van betalen. Wat heb ik met mijn pin-pas gedaan? De laatste keer dat ik hem voor zover ik weet in mijn handen heb gehad was toen ik op Waterloo een kaartje naar Portsmouth kocht... Hoe kon je zo onverantwoordelijk zijn, Marie? Maar ik los het probleem nu op. Iets anders kan ik niet doen, aangezien ik mijn familie en vrienden niet heb verteld dat ik naar Engeland ging. En trouwens, ik wil mijn eigen geld verdienen nu ik twintig ben.

*

Ik zocht op hoe ik op station Blackheath moest komen. Ik vond het irritant dat ik niet gewoon met de metro kon. Ik moest naar London Bridge en van daaruit de trein nemen.

Het was twee uur 's middags. Ik ging achter de computer vandaan en probeerde op mijn kamer in de jeugdherberg een dutje te doen.

Om vier uur begon ik met omkleden, tandenpoetsen, parfum opdoen en proberen mijn enorme wallen te verbergen met concealer. Dat was onbegonnen werk. Ik besloot gewoon mijn zonnebril op te laten tot ik bij hem thuis was en het voor hem te laat was om nog van gedachten te veranderen. Ik vroeg me af of ik hem een poot uitdraaide door me 300 pond te laten betalen om seks met hem te hebben. Ik vroeg me af

waarom hij aanbood me meer te betalen dan ik vroeg. Ik vond het een beetje verdacht, maar aangezien we elkaar op een openbare plek zouden treffen en hij me vooraf zou betalen, dacht ik dat het wel goed zat.

*

Ik verliet de jeugdherberg om halfvijf.

Op weg naar het metrostation hoorde ik aan de overkant van de straat gefluit, en ik draaide me om om te zien wie het was. Het waren een paar Australische jongens van mijn leeftijd uit de jeugdherberg. Ze zwaaiden naar me. Ik deed alsof ik ze niet zag.

In de metro naar London Bridge moest ik eraan denken dat ik daar een paar dagen geleden met een vriend had afgesproken en dat ik er nu onder heel andere omstandigheden weer naartoe ging.

Vlak bij me zaten drie schoolmeisjes die zichzelf helemaal hadden dichtgeplamuurd met make-up uitgebreid te praten over hun dieet en de andere meisjes op school. Ze hadden allemaal een verschrikkelijk schelle stem, erger nog dan de meeste Engelse vrouwen.

‘Gisteren ben ik braaf geweest, maar vanochtend heb ik toast gegeten. O, maar bij de lunch heb ik alleen kersen gehad.’

‘Kersen zijn prima, maar toast...’

‘Laatst had ik zoouo veel gegeten dat ik...’

‘Zag je dat ze haar haar rood en zwart had geverfd? Nee, dat is pas mooi.’

‘Ze is zoouo dik, echt niet normaal!’

Ze begonnen met z’n allen te giechelen en ze hielden maar niet op; het was onwijs irritant en ik had een gigantische kater.

Ik kon er niet meer tegen en ging bij de volgende halte in een andere coupé zitten.

Toen ik wegging zei een van hen: ‘Dat meisje zag er echt heel raar uit.’

Hoe kan het toch dat zulke mensen bestaan?

Ik vroeg me af wat voor man het zou zijn. Had ik hem maar gevraagd een foto te sturen. Hij leek heel erg aardig en was erg serieus (ik had me geërgerd aan de mannen die me vroegen heel veel foto’s op te sturen en

uitgebreid te schrijven over ‘wat ik lekker vond’ en had ze genegeerd).

Ik was bang dat ik niet zou weten wat ik tegen hem moest zeggen of dat het allemaal heel ongemakkelijk zou zijn, maar ik besloot bij een supermarkt bier te kopen en dat achterover te slaan voor ik naar hem toe ging, zodat ik een beetje tipsy zou zijn en niet meer zo nerveus.

*

De trein naar Blackheath was een bron van ergernis; ik had koppijn vanwege mijn kater, en het barstte er van de luidruchtige Italiaanse toeristen die de hele tijd bijna recht in mijn oor tetterden en lachten. Ik hield mijn hoofd in mijn handen. ‘Ik kan die klotelui niet uitstaan,’ fluisterde ik.

Maar toen keek ik naar een schattig zwart jongetje en glimlachte naar hem, en toen voelde ik me een beetje bedroefd.

Mijn trein kwam rond zes uur aan op station Blackheath. Ik liep naar een supermarkt en kocht twee blikjes Stella Artois. Er was eigenlijk geen plek waar ik kon gaan zitten om ze discreet op te drinken, dus sloeg ik er staand bij een afvalbak een achterover en besloot het andere nog een poosje te bewaren.

Veel mensen keken naar me. Blackheath was erg mooi en zag er behoorlijk rijk uit. Iedereen was mooi en goed gekleed. Ik voelde me niet op mijn gemak.

Ik vroeg me af waar ik op de man moest wachten. Ik besloot gewoon bij de uitgang van het treinstation tegen een muur te leunen.

Twee tieners kwamen op me af; een van hen was een heel leuk meisje.

‘Wordt u geholpen?’ vroeg ze.

‘Hè?’

‘Wordt u geholpen?’ vroeg ze nogmaals, deze keer langzamer.

‘Ik begrijp niet wat je bedoelt, sorry.’

Ze liepen weg.

Het drong tot me door dat ze had gevraagd of ik alcohol voor haar wilde kopen. Ik zuchtte toen ik beseftte dat ik waarschijnlijk nooit meer een kans zou krijgen om een leuk Engels meisje van vijftien dronken te voeren.

Voor het station, tegenover me op de stoep, zag ik een aardig uitziende zakenman die stond te wachten en een sigaretje rookte.

Ik liep op hem af. 'Eh... Hebt u misschien een sigaret voor me?'

'Hè?'

'Zou ik een sigaret van u mogen?'

'Eh... Ja hoor,' zei hij, en hij gaf me er een.

'Dank u.'

Ik moest een sigaret, want het was inmiddels halfzeven en opeens werd het allemaal een stuk reëler voor me.

Ik probeerde mezelf gerust te stellen met deze gedachten: *Er overkomt me niets, want eigenlijk is het onzin te denken dat er wél iets zal gebeuren. De meeste mannen willen wel seks met een leuk meisje van twintig. Daar zijn maar heel weinig sociopathische seriemoordenaars bij. Caroline heeft seks gehad met ik weet niet hoeveel mannen die ze via advertenties heeft ontmoet en er is haar nooit iets naars overkomen. En Engeland is een stuk minder gewelddadig...*

En toen dacht ik opeens: *En eigenlijk kan het me niet eens zoveel schelen als ik word vermoord. Het zal wel onvolwassen zijn om dat te denken en als er echt iets zou gebeuren, zou ik doodsbang zijn, maar als ik er nu over nadenk, kan het me niet schelen. Het zou natuurlijk vervelend zijn als ik vermoord werd en mijn ouders te horen kregen onder welke omstandigheden het was gebeurd, maar...*

Ik maakte me vooral zorgen dat hij me niet aantrekkelijk zou vinden of dat hij niet zou komen opdagen en ik blut zou zijn, of dat ik niet zou weten wat ik tegen hem moest zeggen en het heel stroef zou gaan.

Ik bekeek mezelf in de spiegelende ruit van het treinstation.

'Maak je geen zorgen, je ziet er mooi uit,' zei een oude man in het voorbijgaan.

Ik ging met mijn rug tegen de muur staan en keek om de haverklap op de klok. Bij iedere man die ik in de richting van het treinstation zag lopen vroeg ik me af of hij het was. Weer werd ik boos op mezelf omdat ik niet om een foto of op z'n minst een beschrijving had gevraagd. Maar aan de andere kant was het misschien maar beter, want dan kon ik me ook niet bedenken vanwege zijn mogelijke onaantrekkelijkheid.

Eindelijk, om ongeveer vijf over zeven, kwam er een kale man van

middelbare leeftijd in een pastelkleurig overhemd met witte kraag en een kaki broek op me af.

‘Hallo, wat fijn je te zien, Emily. Ik was bang dat je niet zou komen.’

‘Hallo, leuk je te ontmoeten,’ zei ik beleefd, en ik gaf hem een hand.

‘Ik moet eerst even pinnen, maar ik ben over een minuut of vijf terug, goed?’

‘Ja, prima.’

Ik vroeg me af of hij echt ging pinnen, of dat hij me onaantrekkelijk vond en op de vlucht sloeg.

Maar nee, hij was snel weer terug.

Hij leek erg opgewonden.

Hij nam me mee naar een pub.

‘Ik probeerde me voor te stellen hoe een zwart geruit overhemd eruit zou zien, maar toen zag ik je zonnebril en besefte ik dat jij het moest zijn...’

Hij vertelde me dat hij bankmanager was, voor een Frans bedrijf werkte en heel vaak naar Frankrijk ging. Ik vertelde hem dat ik dol was op Frankrijk en dat ik er graag naartoe wilde; ik zei dat ik op de middelbare school Franse muziek en existentialisme erg leuk had gevonden, en François Truffaut en Jane Birkin en Anna Karina, en dat ik een keer een stalker had gehad die zei dat ik precies op Chantal Goya leek, en dat ik zo graag Gauloises wilde roken... Eigenlijk was ik er helemaal niet mee bezig om hem te entertainen, zoals waarschijnlijk de bedoeling was, maar dacht ik vooral aan de dingen die ik leuk vond om niet te hoeven denken aan wat er stond te gebeuren.

Ik vertelde hem dat ik kunst en design studeerde en dat ik geld verdiende met het ontwerpen van websites en pamfletten en dat soort dingen.

‘Je ziet er inderdaad uit als iemand van de kunstacademie.’

Het was best aangenaam; ik had ongeveer hetzelfde gevoel als wanneer ik met mijn oom praatte die ik alleen met Kerstmis zag.

In de pub zei ik dat ik graag cider wilde van een merk dat hij kon aanraden.

Ik was een beetje nerveus omdat hij me niet meteen had betaald,

maar bedacht dat het niet zo erg was, omdat we toch in een pub waren. Als hij me hier niet betaalde, zou ik gewoon weggaan.

Hij kwam met een cider en een biertje terug bij ons tafeltje.

‘Ik ben echt zeg maar helemaal wild van cider sinds ik hier ben. Ik had het zeg maar nog nooit gedronken...’

Hij vertelde me over het verschil tussen pils en bier en over de plaats waar hij was opgegroeid en die beroemd scheen te zijn om zijn pils.

Hij vroeg me waarom ik naar Engeland was gekomen.

Ik vertelde hem dat ik altijd van Britse muziek en mode had gehouden, dat ik vooral de laatste tijd Alexa Chung erg goed vond, en dat ik dacht dat iedereen thuis ontzettend onder de indruk en jaloers zou zijn als ik hun vertelde dat ik naar Londen was geweest.

We hadden het erover dat we allebei zo dol waren op Marianne Faithfull. Ik bedacht dat je in Amerika nooit een saaie bankier van middelbare leeftijd zou tegenkomen die Marianne Faithfull goed vond.

‘Wil je nog iets?’ vroeg hij toen ik mijn cider ophad.

‘Ja, een mimosa, zeg maar een Buck’s Fizz.’

We moesten de champagne en het sinaasappelsap zelf mengen.

Toen ik een glas leeg had, vroeg ik eindelijk: ‘Eh... Wil je me nu vast het eerste deel betalen?’

‘Ja, zeker wel,’ zei hij, en hij haalde het geld uit zijn portemonnee en gaf het me onder de tafel aan.

Ik telde het snel na en stopte het in mijn tasje.

Het was echt tweehonderd pond.

En nu had ik geld, dus nu was ik weer vrolijk.

Sinds ik het huis uit was, had ik constant geldproblemen. In mijn eerste jaar aan de universiteit at ik vaak twee of drie dagen achter elkaar niet. Toen ik later naar Chicago verhuisde, was ik de eerste paar dagen dat ik daar woonde misselijk van bezorgdheid. Doordat er bij mijn bank een foutje was gemaakt, dreigde ik op straat te worden gezet. Datzelfde paniekerige gevoel had me overvallen toen ik in Londen mijn koffer en portemonnee helemaal ondersteboven had gekeerd zonder mijn pinpas terug te vinden.

Opeens bedacht ik dat alles wat er met deze man zou gebeuren de moeite waard zou zijn als ik zulke afgrijselijke stress en angst nooit

meer zou hoeven meemaken. *Ik wil gewoon heel veel geld en dure spullen, zodat ik nooit meer bang hoeft te zijn voor wat er met me zal gebeuren, en het maakt me niet uit wat ik moet doen om het te krijgen.*

‘Ik heb ontzettende trek. Wil je me op iets te eten trakteren?’ vroeg ik.

‘Ja hoor. Heb je misschien zin in een hamburger? De menukaart staat daar.’

‘Ik denk dat ik fish-and-chips neem.’

‘Ga je echt fish-and-chips eten met champagne erbij?’ Hij moest lachen.

‘Ja, wat is daar mis mee?’

Hij liep naar de bar om fish-and-chips voor me te bestellen.

Toen hij weer ging zitten, praatten we nog wat over Londen en andere gemeenschappen.

Om de een of andere reden bracht dat me ertoe te bekennen: ‘Je kunt vast wel aan me merken dat ik dit nog nooit heb gedaan.’

‘Ja. Ik bedoel, zoals je eruitziet en dat je in het begin zo zenuwachtig was, dat is heel anders dan met van die escortmeisjes. Ik bedoel, ik was ook wel nerveus...’

‘Hoe vaak heb je dit al gedaan?’

‘Dit is de derde keer. De eerste twee keer waren het professionele meisjes en ik wist absoluut niet wat ik tegen ze moest zeggen. Maar jij, jij lijkt me intelligent. Alsof er veel in je omgaat.’

‘In sommige opzichten ben ik denk ik wel slim, maar ik ben niet goed met mensen en in volwassen worden. En dat is nou juist zo belangrijk...’

*

De ober kwam mijn fish-and-chips brengen. Hij was leuk. Ik vroeg me af of de andere aanwezigen soms dachten dat ik met mijn vader op stap was.

‘Is dit een filet?’

‘Ja. Heel traditionele fish-and-chips. Ze hebben je er zelfs erwtenpuree bij gegeven.’

‘In Amerika krijg je meestal vissticks of zo als je om fish-and-chips vraagt. Maar dat is natuurlijk niet authentiek...’

Nadat ik had gegeten en de rest van de champagne had opgedronken, vroeg ik: ‘Zullen we gaan?’

Toen we op weg waren naar zijn huis, bleven een paar meisjes van begin twintig die ons passeerden even staan om hem te vragen of hij hen kon helpen, want ze waren verdwaald. Hij zocht de route voor hen op op zijn iPhone. Hij was heel lief tegen hen. Ik bedacht hoe onwerkelijk het was dat een stel jongeren beleefd stond te praten met een man die een prostituee bij zich had. Ik wou dat ik een sigaret had.

‘Dat was aardig van je, dat je die mensen de weg wees,’ zei ik.

*

Zijn huis was mooi. Je kon best zien dat hij welgesteld was. Maar het voelde er ook onbehaaglijk kaal en eenzaam.

Ik ging op de bank zitten.

‘Wil je me nu de rest betalen?’

Hij gaf me nog honderd pond, en ook die stopte ik in mijn handtas.

We praatten nog wat.

Hij vroeg of ik vond dat er iets mis was met wat we deden, en ik zei dat ik vond van niet.

Hij was het met me eens. ‘Voor hetzelfde geld hadden we elkaar in een pub leren kennen. Natuurlijk weet ik niet of je dan met me mee naar huis zou zijn gegaan, maar...’

‘Ik wilde het maar met één man doen, en jij leek de minst enge.’

‘Echt? Eentje maar?’

*

Ik vroeg hem naar zijn eerste keer, want dat vraag ik altijd aan een man.

Hij vertelde me dat hij het op zijn zeventiende voor het eerst had gedaan. Hij vertelde me dat hij verliefd was geworden op het meisje aan wie hij zijn maagdelijkheid had verloren, en dat ‘die gevoelens nooit echt weggaan’, en als iemand die nog heel erg verliefd was op degene aan wie ze anderhalf jaar eerder haar maagdelijkheid had verloren, maakte ik me daar zorgen om.